

ARBOR

SERRANO. 117 - MADRID

23 abril, 1959

Sr. Josep Ferrater Mora
Bryn Mawr.-Pens.
(U.S.A.)

Benvolgut amic,

Farà un mes i mig, com a mínim, que us vaig enviar exemplar de la revista i dos "clippings" del comentari que a propòsit del vostre Diccionari de Filosofia va redactar, finalment, el Dr. Carreras Aytà. Alhora vaig fer trameses semblants a la Sudamericana i al Dr. Carreras, professor meu des dels anys de l'Institut Balmes, que s'interessava, naturalment, perquè us fes arribar el comentari. L'heu rebut? En cas contrari, digueu-m'ho igualment, que repetiria la tramesa.

Tant més us prego que tingueu amb mi l'amabilitat d'escriure'm perquè aleshores em podré explicar silencis incomprensibles. Durant vint anys, amic Ferrater, no he donat el braç a tòrcer amb res. La prudència, l'aïllament quasi absolut m'ho han permès. Els resultats han estat també nuls, materialment ~~mai~~ parlant. Però he conservat una independència ferotge i algunes amistats sòlides.

El fet de no estar adscrit a cap religió positiva m'ha obligat a donar més valor a la cortesia i a la cordialitat. El fet de no aconseguir cap situació estable m'ha acostumat a fer cara a realitats de tota mena, que no m'espanten. Per tant, si en Marichal m'hagués escrit, senzillament, "No hi ha res a fer, Olivar!" Jo li hauria quedat agraït a la seva sinceritat. I la mateixa posició hauria tingut envers vós i envers en Llorens. Però que deixin de contestar les meves cartes..., us confesso que m'és dolorós. No he insistit mai davant d'una negativa.

El passat desembre vam dinar junts a Madrid amb en Llorens, li vaig enviar al seu Hotel uns fascicles del duc de Maura, li he enviat a Princeton tirades a part, exemplars de la revista i, almenys, dues cartes (em sembla que tres)... Farà un parell de setmanes vaig atendre una parella de Harvard, que van venir al meu despatx amb una simple carta de presentació d'en Marichal, carta que no contestava cap de les meves... Podríeu tenir la franquesa, amic Ferrater, de dir-me què puc haver-los fet per merèixer aqueix silenci? Us ho agrairia moltíssim i, alhora, us prometo no amoïnar-vos més amb la meua correspondència.

Amb una afectuosa encaixada,

P.S.

Un llicenciat de per ací farà la nota sobre el vostre Ortega Gasset editat per la Seix.

3-5-59